

Ehizari jarriak

I

Hego haizeak mugitzen gaitu
mendi zale amestiok
kaskezurrean gauza bakarra
izaten dugu guztiok:
zorioneko *ehize*
etorri zaigu *beize*
beretzat dira hizkiok
neure gezurrak sinestearren
bertsoak jarri dizkiot.

IV

Aldatuz doa Euskal Herriko
mendiaren argazkia:
paseatzea merkea baita,
garbitzea garestia.
Ote, sasi ta guzi
basurdea nagusi:
ilargipeko espia.
Baserritarrak bakandu ahala
ugaldu zaigu piztia.

II

Hegazti batek galdu lezake
ganbarako osasuna
hainbeste ordu pasa ta gero
andamioan zer suma.
Ezta afizioa
daukagun bizioa:
udazkenan ondasuna,
udaberriko alerjiaren
pareko gaixotasuna.

V

Beti haserre ehiztariaren
andrea edo senarra:
-Hauek orduak etxeratzeko!
Ez zera ba, mutilzaharra!
-Gaur usoak ginuzten...
-Ez ditut ba ikusten!
-Pasa zaigu ta edarra:
Bota hamabi egin ditugu
baina bilatu bakarra.

III

Misteriorik ezkutuen
bada oilagorrarena
(poliki xamar sinetsi zazu
kontatzen dizuten dena):
korrikan hanka bitan,
elkarren inbiditan,
ea ba zein den onena...
Zortea beti besteena ta
txakurra norberarena.

VI

Egi osoa esan ezker
ia gureak egin du
gezur erdiak funtzio bat du:
kontzientzia arindu.
Ehiztariei mezua:
eskupetako sua
bere garaian ixildu
eta hori bai, ahal baldin bada
kartutxo azalak bildu.

DOINUA: Iparragirre abila dela.